



01

Havets
vågor
begär
Jona



Hegumenen Tadros Y Malaty

2021



Havets vågor begär Jona

Kyrkofäderna menade att det fanns en anknytning mellan profeten Jona och Herren Kristus; En anknytning mellan symbolen och dess innebörd, såsom **den helige**

Kyrillos av Jerusalem sade: [Om Jona blev kastad i valens buk, så steg Herren Jesus ned med Sin egen vilja till den osynliga dödens val. Detta för att tvinga den kasta ut det vilka den hade förtärt, såsom det står skrivet: ” Från dödsrikets våld ska jag friköpa dem, från döden ska jag återlösa dem.”]

Den gudomliga vreden gick ut för att förstöra staden och den gudomliga barmhärtigheten kom och stängde portarna!

Gud skickade Jona till Nineve för att förkunna till denna stad som var omgiven av förstörelse, för att genom hans hot vända bort den från ondskan. Han sade till honom: ”Bryt upp, bege dig och predika till Nineves invånare, och tala i deras öron om förstörelsen som kommer inträffa dem med anledning av deras ondska.”

Den helige Jakob av Serugh föreställer oss Guds enastående kärlek. Han menar på att om de onda dricker från bitterhetens och den eviga förödelsens kalk så tillåter Gud genom Sin kärlek att visa Sin vrede över deras synd. Detta gör Han inte för deras förbittring eller förödelse, utan för att uppenbara för dem deras ondskas frukt. Således kallar Han dem till omvändelsen så att de ska kunna njuta av Hans barmhärtighet, men även så att vredens port skulle kunna slutas och himlens portar kunna öppnas och välkomna dem. Genom detta inser vi att ”Guds vrede” i sanningen är i harmoni med Hans kärlek och barmhärtighet. Detta eftersom Han försöker stoppa de onda från att göra deras ondska med vårdslöshet, så att de inte blir anledningen till deras undergång!

Den helige Jakob av Serugh jämför även mellan Guds kärleksfulla hjärta och den stora staden Nineve. Medan staden var omsluten av missgärningar och ondska, kokade Guds hjärta med en väldig barmhärtighet för att åter ge liv åt staden genom dess omvändelse. Denne Godhjärtade som är full av godhet och rik med barmhärtighet; sen i Sin vrede och hastig i Sin kärlek. Om Hans avsikt var att slå Nineve med anledning av deras väldiga missgärningar, skulle Han inte skicka någon som varnade henne för hennes ondska. Och om Han verkligen ville göra henne skada skulle Han kunnat ha sänt Sin vrede hastigt och slagit henne! Nineve liknar således en sovande flicka vilken Gud uppväcker genom Sin vrede, så att förstörelse inte skulle komma över henne plötsligt! Han lyfte Sin båge över hennes huvud och när hon inte kände av något sände Han henne en varning, så att hon skulle be Honom om nåd och bli frälst.



❖ Hans vrede gick över staden för dess förstörelse, men dessförinnan kom barmhärtigheten för att sluta dess portar inför vreden så att den inte må stiga in.

Om Han inte hade denna barmhärtighet, vilket behov fanns då av att skicka predikaren? Han sände honom dit för att omvända dem från deras ondska, och genom denna omvändelse skulle Han få ro och förödelsen skulle inte längre inträffa.

Den helige Jakob av Serugh

Hur stor är inte okunnigheten som får människan att fly från Gud!

Den helige Hieronymus menar att Jona inte kunde uthärda att bege sig till Nineve, eftersom han visste att dagen då hedningarna skulle mottaga tron även var dagen då Israel skulle avvisa den. Således skulle Nineves frälsning vara på Israel hans folks bekostnad. Därför trotsade han Herren, alltså inte med anledning av ett hjärtligt hat utan med anledning av en avund för sitt folk. Man skulle kunna likna honom vid Mose den avundsamme som sade: ”Men förlåt dem nu deras synd. Om inte, så utplåna mig ur boken som du skriver i.” (2 Mos 32:32). Här verkar det som om Mose trotsar Gud, dock fick han Guds nåd till sitt folk och hans namn blev inte utplånad ur Guds bok. I samma anda sade Paulus aposteln: ”Jag skulle önska att jag själv var fördömd och skild från Kristus i stället för mina bröder, mina landsmän efter köttet.” (Rom 9:3). Han önskade fördöma sig själv så att hans bröder i Kristus skulle leva. Han räknande således sin död en vinst. Genom denna kärlek dog han inte utan istället blev han värdig det liv han hade önskat dem. Likaså fruktade alltså Jona att Israels undergång skulle kunna inträffa ifall han predikade för assyrierna, Israels fiende. Därför flydde han till Tarshish, det vill säga i motsatt riktning.

Den helige Hieronymus sade: [Jonas flykt symboliserar människans tillstånd i allmänhet, och genom hans förakt till Guds bud, flyende från Hans ansikte överlämnade han sig till världen, där han drunknade i världens stormar. Därefter åtog han sig att begrunda Gud och omvända sig från sin flykt från Honom... Skeppet var i fara... Vågorna rörde sig av vindarna... Ty när Gud är missnöjd förblir inget i säkerhet.]

Under födelsehögtiden (Julen) år 361 v.t. ordinerades den helige Gregorios av Nazianzos till präst för att stödja sin fader som var över 80 år gammal. Han fruktade väldigt prästskapet och blev ordinerad mot sin vilja, så han flydde under nästa dag till sin nära vän den helige Basileios den Store i Pontus. Men när påsken närmade sig (med andra ord efter cirka fyra månader) återvände han för att mottaga sitt pastorala



arbete. I sitt brev "I försvar för hans flykt till Pontus" skrev han att berättelsen om Jona föreslår för de som nekar och flyr från sitt kallande till prästskapet att återvända och mottaga tjänstens ok.

Den helige Gregorios av Nazianzos menar att Jona flydde från Guds ansikte, men han blev rädd av havet, stormen och lotten som sjömännen hade kastat. Valens buk och hans begravning i den under tre dagar bar ett stort mysterium. Han visste att stadens skulle frälsas genom omvändelse och att Nineves befolkning kanske skulle se honom som en falsk profet. Han räknade det som skamligt att bli sedd som ett oriktigt verktyg. Således brann Jona uppriktigt för sitt profetiska arbete.

Jonas flykt var en fullgod profetia och inte en flykt från Gud

Jona klandras oftast för hans försök att fly till Tarshish från Guds ansikte, medan **den helige Jakob av Serugh** stod framför denne flyende profet i förundran funderandes: Är inte flykten från Gud okunnighet? Hur kan en stor profet som denne handla i okunnighet? Sannerligen fanns en stark orsak bakom hans handlande! Han flydde inte i okunskap utan för att visa en profetia om Guds lidande, begravning och uppståndelse! Genom sin flykt tjänade han Herren Kristus uppståndelses mysterium! Såsom Kristus led på korset, dog och uppstod för vår skull, så var det även lämpligt för Jona att lida innan han skulle förkunna om omvändelse till Nineve och föra dem till uppståndelsens mysterium och livet.



Havet råder Jona profeten med visdom

Havet förundras när det ser en troende profet fly från Gud, övergivandes den väg Gud beordrat honom att ta. Han valde istället att gå i havet i motsatt håll än det Gud beordrat honom. Havet råder honom att återvända till Gud och lyda Honom, för att det är dåraktigt av honom ifall han trodde att havet skulle kunna skydda eller dölja honom från Gud. Det finns varken någon plats på torrmark eller i havet som är utan Gud. **Den helige Jakob av Serugh** föreställer sig i detta en rådande dialog mellan havet och Jona.

❖ Havet rasade eftersom en människa flydde från Gud, och det tillrättavisade hans väg så att han inte längre skulle göra det han hade avsett göra.

Det stora havet talade till honom med liknande ord:



Var har du lagt dina vägar idag? Var ska du gå med viljan att fly från Gud?

Havet är Herrens; sök därför en annan plats att fly till!

Herren är här i det stora havet och Han är dess förvaltare...

Var ska du fly, ty med Hans handflata samlar Han vattnet?

Fly inte, omvänd dig istället till Honom ty Han är nära dig... Du är i Hans händer.

Om du flyr iväg från Honom i torrlandet kommer du finna Honom i havet djup, och om du går till en annan plats, kommer Han att möta dig där.

Den helige Jakob av Serugh

Havets vågor är skonsammare än syndens vågor!

Sjömännen försökte rädda skeppet genom att lätta på skeppets last. Hursomhelst var tyngden inte ett resultat av materiella ting utan snarare med anledning av syndens tyngd som Jona profeten hade begått genom att fly från Gud.

❖ De vräkte lasten överbord i havet från skeppet, men skeppet blev inte alls något lättare. Detta eftersom hela lasten fortfarande var kvar i det, profetens kropp, den tunga lasten, inte av kroppens natur utan av syndens vikt. Ty det finns inget som är lika tungt och betungande att bära som synden och olydnaden.

Den helige Johannes Chrysostomos

I en underbar föreställning förklarar **den helige Jakob av Serugh** att havet visar till Jona att de inre vågorna som dödar själen är mer farliga än havets vågor som förstör kroppen. Världen är ondare i dess handlingar än havet i dess vågor. Världen är bekymrad, upprörd och full av plågor för den som älskar den. Världen är fylld med en stor avund och svartsjuka likt en stor dimma, och dess vågor är förödmjukelse och dess vindar är förolämpningar. Jag säger därför inte att världen liknar havet utan att den är ett hav! Havet är faktiskt ganska likt världen! Fastän att havet ibland lugnar ner sig medan den onda världen belastar dem som är i den dagligen och dess överträdelser är likt vågor som aldrig hejdas. I denna fåfängliga värld är synden mer turbulent än vågorna och alla människor bekymras över dess strid. Det finns ingen frälsning för oss utan genom Kristus kors!

Världens vågor förföljer vår frälsare!

Den helige Jakob av Serugh gör en vacker jämförelse mellan skeppet som bar Jona och den heliga



Maria, från vilken Guds Son tog kropp, i hennes jungfruliga moderliv. När Jona sov i skeppet höjdes vågorna mot honom, då han bar en symbol för Herren Kristus. Kristus som genom Sin inkarnation kom till den heliga Marias moderliv, för mänsklighetens frälsning, vilket gjorde att judarna höjdes mot Honom och mot skeppet Han var i, det vill säga den heliga Maria.



- ❖ Maria blev ett lidande skepp, förföljd i världen såsom mitt i havet. Jonas skepp slogs av vågorna med anledning av honom, och förolämpningar kom över Davids dotter för vår Herres skull. Vi kallar Maria ett lidande skepp full av godhet, bärande Skatten (Kristus) som blev avundad av Judarna.

Den helige Jakob av Serugh

Havet insisterar att svälja Jona!

Sjömännen trodde att de kunde tillfredsställa havet genom att kasta över bord all deras last och varor från skeppet, men havet tog inte emot en ersättning istället för Jona. Han var en symbol för Kristus, eftersom endast genom Hans död kunde Han frälsa alla troende och rädda kyrkan – Guds skepp – från förödelse!

- ❖ De slängde lasten från skeppet i havet utan någon nytta, ty Jonas vikt tyngde fortfarande ner skeppet till att sjunka. De slängde lasten såsom bytet slängs till ett lejon, men det rasande havet lugnade sig inte. Havet tillfredsställdes inte av skeppets skatter istället för en man. De frambar till vågorna mycket, men den bad inte om något annat än Jona...

Den helige Jakob av Serugh

Hegumenen Tadros Y Malaty
Måndagen 15 Amshir 1737 A.M.
22 Februari 2021

Vi välkomnar även fler som vill ta del i välsignelsen av att översätta korta artiklar eller böcker. För att ta del i denna tjänst skicka ett mail till Mina Medhat via denna mail: minamedhat84@gmail.com med ämnesrubrik "Participate in the swedish translation team".

Översatt av:
Mikel Shenouda